

OTTO AUGUST JAN (1912-1940)

Urodził się 12 maja 1912 roku w Piaskach, w rodzinie ślusarza Fryderyka i Stanisławy z domu Stegemann. Później mieszkał w Gostyniu przy ul. Fabrycznej 2 i uczęszczał do gimnazjum gostyńskiego, w którym zdał egzamin maturalny w 1931 roku. Jesienią tego roku zapisał się na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Poznańskiego i wysłuchał dwóch semestrów. Od 1935 roku aż do wybuchu wojny mieszkał w Poznaniu przy ulicy Krętej (obecnie Nowowiejskiej) 4 m. 9.

We wrześniu 1933 roku został powołany na dywizyjny kurs podchorążych rezerwy piechoty w 29. pułku piechoty w Kaliszu. Przysięgę złożył 29 listopada. 1 maja 1934 roku został awansowany na stopień starszego strzelca, a 7 lipca na stopień kaprała podchorążego. Praktykę odbywał w kompanii ciężkich karabinów maszynowych w 56. pułku piechoty w Krotoszynie. 17 września 1934 roku został przeniesiony do rezerwy z przydziałem mobilizacyjnym do tego pułku. Ćwiczenia na stanowisku dowódcy plutonu ckm odbył w macierzystym pułku latem 1935 roku. Dowódca pułku, ppłk Wojciech Tyczyński, ocenił go jako bardzo dobrego dowódcę plutonu karabinów maszynowych. Pułkowa komisja kwalifikacyjna potwierdziła tę ocenę i zakwalifikowała go na stopień oficerski. Podporucznikiem w korpusie osobowym oficerów piechoty został mianowany ze starszeństwem od 1 stycznia 1936 roku. Latem 1937 roku odbył ćwiczenia w 56. pułku piechoty na stanowisku dowódcy plutonu ciężkich karabinów maszynowych. Zmobilizowany został w sierpniu 1939 roku do swego pułku macierzystego i skierowany do ośrodka zapasowego 25. Dywizji Piechoty w Kielcach.

Jego dalsze losy są nieznane. Wycofywał się z ośrodkiem na wschód. Dostał się do niewoli sowieckiej w okolicach Lwowa i początkowo przebywał w obozie przejściowym w Tiotkanie, ostatecznie został osadzony w obozie w Starobielsku, skąd nadeszła korespondencja do rodziny datowana 6 stycznia 1940 roku. Na wykazie NKWD akt osobowych oficerów z tego obozu ma kolejny numer 2450. Z obozu został wywieziony 22 kwietnia 1940 roku. Do stacji kolejowej w Starobielsku więźniowie byli dowożeni samochodami ciężarówkami, a stąd pociągami do stacji w Wałujkach lub w Woroszyłowgradzie (obecnie Ługańsk). Na tych stacjach wagony więzienne doczepiano do pociągów odjeżdżających do Charkowa. 22 kwietnia ekspedowano dwa wagony z Wałujek i dwa z Woroszyłowgradu, razem wysłano około 260 osób. Nie wiadomo którym transportem jechał ppor. Otto. Do Charkowa dotarł zapewne następnego dnia i został zastrzelony przypuszczalnie w nocy z 23/24 kwietnia w budynku Zarządu Obwodowego NKWD, a jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. Był kawalerem.

CAW ap. 1601; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 308; P. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, Kościan 1990, s. 51; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 465; *Gimnazjum i Liceum w Gostyniu*, [Gostyń] 1994, s. 14, 20; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska* „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 270; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 145; *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 391; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 76-77.